

برنده به جا!

آریا طاری

تیم ملی ایران به مرحله‌ای رسیده که دیگر برایش تفاوت چندانی ندارد که روبه‌روی کدام حریف قرار می‌گیرد و در چه شرایطی فوتبال بازی می‌کند. حتی برای این تیم مهم نیست که کدام بازیکن از فهرست نفرات اصلی دور مانده است. ایران به بردن ادامه می‌دهد و دست‌از‌رسیدن به پیروزی‌های متوالی بر نمی‌دارد. نباید انکار کنیم که گروه تیم ملی، ساده‌تر از گروه دیگر مسابقات است و نباید از یاد ببریم که این تیم هنوز مشکلاتی دارد اما باید بپذیریم که تیم ملی این روزها هر حیث، در خشان فوتبال بازی می‌کند.

پست سوم!

مهم‌ترین سورپرایز در اگان اسکوچیچ برای نبرد با تیم ملی امارات، استفاده همزمان از دو دفاع چپ در ترکیب اصلی بود. خیلی‌ها با تماشای ترکیب اولیه، تصور کردند که اشتباهی رخ داده اما اصلاً این طور نبود و اسکومی دانست که چه کار می‌کند. درست در حالی که همه در انتظار بازی دادن به سیاوش یزدانی در قلب دفاع تیم ملی بودند، اسکوچیچ به جای خلیل‌زاده محروم از امید نورافکن در دفاع میانی استفاده کرد و اولین تجربه امید در این پست، عالی از کار درآمد. بعد از هافبک میانی و دفاع چپ، این

سومین پست نورافکن در سال‌های گذشته است. البته که سیاوش یزدانی بالاخره در این جدال به بازی گرفته شد و انتظار دکتر آبی‌ها برای حضور در تیم ملی به پایان رسید اما یک رقیب سرسخت به نام امید نورافکن برای مدافعان میانی تیم ملی پیدا شد. امید در حال تبدیل شدن به چار فرانسه جدید تیم ملی است.

روحیه برنده

حقیقت غیرقابل انکاری که در تیم ملی وجود دارد، روحیه برنده این تیم است. اسکوچیچ فقط به لحاظ فنی این تیم را متحول نکرده است. او به خوبی توانسته روی ذهنیت

بازیکن‌ها هم کار کند. مهره‌های تیم ملی چنان با صلابت روبه‌روی رقیب قرار می‌گیرند که انگار در ذهن‌شان از قبل برنده بازی شده‌اند. این ذهنیت کمک بزرگی به هموار شدن مسیر صعود به جام جهانی کرده است. به کمک همین ذهنیت است که تیم ملی حتی در دیدارهای تشریفاتی هم با همه توان ظاهر می‌شود. این تیم هرگز نمی‌پذیرد که به دلیل قطعی شدن صعود از قبل، روبه‌روی حریفی مثل امارات محکم فوتبال بازی نکند. برای این تیم تفاوتی بین دیدارهای حساس و تشریفاتی وجود ندارد. این تیم فقط به بردن تک‌تک نبرد فکرمی‌کند.

کمی نگرانی هم لازم است

در کنار همه نکات مثبتی که در تیم ملی وجود دارد، باید به ضعف نسبی تیم در پست دفاع راست اشاره کرد. اسکوچیچ علاقه و اعتقاد زیادی به صادق محرمی دارد اما صادق هنوز نتوانسته پاسخ مناسبی به این اعتماد بدهد. شکی وجود ندارد که او فوتبالیست مستعدی است اما عملکرد او در مسابقه با امارات و به خصوص در صحنه اخراج، اصلاً رضایتبخش نبود. این بازی نه‌چندان خوب را هم باید برای صادق در کنار مسابقه بد با کره جنوبی قرار داد. او برای فیکس ماندن در چنین تیمی، باید در سطح به مراتب بالاتری فوتبال بازی کند.

چرا گل نمی‌زنی؟

علی قلی‌زاده یکی از مهره‌های مهم تیم ملی در دوران اسکوچیچ محسوب می‌شود. او با توپ عالی کار می‌کند و به شدت مسلط نشان می‌دهد اما معلوم نیست چرا در گل‌زنی موفق عمل نمی‌کند. علی بارها خودش را در موقعیت‌های ایده‌آل قرار می‌دهد اما در نهایت موفق به گل‌زنی نمی‌شود. علی برای فیکس ماندن در تیم و رسیدن به یک جایگاه کلیدی، باید عملکرد مطلوب‌تری داشته باشد. او باید گل‌های بیشتری به ثمر برساند و ثابت کند که می‌تواند گره بازی‌های بزرگ و حساس را برای تیم ملی باز کند. علی با استعدادی که دارد، می‌تواند یکی از ستاره‌های مهم تیم ملی ایران باشد.

بی‌نقص در انتقال

یکی از خصوصیات بسیار خوب و جذاب تیم ملی، انتقال بازی از دفاع به حمله است. در این فاز تیم اسکوچیچ

مهم‌ترین سورپرایز در اگان اسکوچیچ برای نبرد با تیم ملی امارات، استفاده همزمان از دو دفاع چپ در ترکیب اصلی بود. خیلی‌ها با تماشای ترکیب اولیه، تصور کردند که اشتباهی رخ داده اما اصلاً این طور نبود و اسکومی دانست که چه کار می‌کند

مسابقه به مسابقه بهتر شده و توانایی بیشتری از خودش به نمایش گذاشته است. این انتقال در ترکیب ایران با سرعت بسیار زیادی انجام می‌شود. حتی امیر عابدزاده هم با شروع‌های مجدد دقیق و بلند، سهم مهمی در این انتقال ایفا می‌کند. سرعت بازی تیم ملی این روزها فراتر از بسیاری از رقبای آسیایی است. مساله‌ای که یک نمایش مدرن و جذاب را برای فوتبال ایران رقم می‌زند.

این تیم گل نمی‌خورد

ویژگی مهم دیگر تیم ملی، استحکام دفاعی است. استحکامی که حتی در غیاب شجاع خلیل‌زاده هم پابرجا مانده است. امیر هم مثل بیرو روی خط دروازه، کلین شیت می‌کند و این نشان می‌دهد سیستم بیشتر از افراد در موفقیت‌های دفاعی تیم ملی سهیم است. تیم ملی در این مرحله، فقط دو گل دریافت کرده و با آماری شگفت‌انگیز، خودش را به رقابت‌های جام جهانی ۲۰۲۲ قطر رسانده است. ایران این صعود را با شایستگی به دست آورده و کاملاً لایق این موقعیت بوده است.

چهره به چهره

سیر تحول مهدی طارمی در تیم ملی

سرباز، وزیر، فرمانده!

آریا هنورد

بازگشت مهدی طارمی به تیم ملی، به رویایی‌ترین شکل ممکن سپری شده است. او در غیاب سردار به تیم ملی برگشت، گل صعود به جام جهانی را برای ایران زد و در مسابقه بعدی با امارات هم، تیم ملی را با یک گل دیگر صاحب سه امتیاز کرد. در حقیقت تمام گل‌های تیم ملی در این اردو را مهدی طارمی به ثمر رسانده است. در مورد پسر بوشهری فوتبال ایران، حقیقت همان چیزی است که صفحه رسمی باشگاه پورتو در اینستاگرام نوشته است: «او نمی‌تواند از گل زدن دست بردارد!»

اولین تجربه‌ها

مهدی اولین بار حدود ۶ سال قبل به تیم ملی ایران دعوت شد. وقتی که هنوز در لیگ برتر توپ می‌زد و برای فوتبال بازی کردن ایران را ترک نکرده بود. او در مسابقه دوستانه با ازبکستان با تصمیم کی‌روش ۴۵ دقیقه برای تیم ملی به میدان رفت. او در اولین نبرد مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۸، یک نیمه

روبه‌روی ترکمنستان بازی کرد. اولین گل ملی طارمی در مسابقه بعدی مقابل گوام به دست آمد. او توانست دو بار در دروازه گوام را باز کند

و گل ملی بعدی اش را هم به

هندوستان بزند. مهدی مقابل عمان هم به میدان رفت اما در مسابقه دوستانه با ژاپن، روی نیمکت نشست و فقط هفت دقیقه بازی کرد. موضوعی که نشان می‌داد کارلوس

کی‌روش هنوز به چشم یک بازیکن ثابت به مهدی نگاه نمی‌کند. طارمی در بازی برگشت با گوام هم موفق به گل‌زنی شد تا نشان بدهد که تشنه به دست آوردن

فرصت‌های جدید برای درخشیدن در تیم ملی است. او در بازی دوستانه با مقدونیه هم از ابتداری نیمکت بود اما برای دقایقی به زمین فرستاده شد. در این مقطع کی‌روش هنوز تصمیمی برای استفاده فیکس از این ستاره نگرفته بود.

مهدی فیکس می‌شود

به مرور زمان، کی‌روش دیگر به مهدی به چشم یک بازیکن ثابت نگاه می‌کرد. این اتفاق وقتی شکل گرفت که او در جدال حساس با قطر در انتخابی جام جهانی فیکس شد. با این وجود تا لحظه‌ای که طارمی در

زمین بود، ایران هیچ گلی در آن مسابقه به ثمر نرساند و به همین دلیل، او در بازی بعدی با چین به نیمکت برگشت. مهدی اما تشنه بازی کردن بود و در مسابقه بعدی روبه‌روی ازبکستان هم فیکس شد اما باز هم عالی نشان نداد و مقابل کره جنوبی باز هم نیمکت‌نشینی را تجربه کرد و تنها در دقایق

پایانی به زمین رفت. در حقیقت در پایان دور رفت انتخابی جام جهانی ۲۰۱۸، مهدی به شدت برای تبدیل شدن به یک مهره ثابت در تیم ملی می‌جنگید اما هنوز نتوانسته بود یک درخشش قابل توجه را پشت سر بگذارد.

تولد یک سوپرستار

در دور برگشت انتخابی جام جهانی ۲۰۱۸، مهدی طارمی به یک ستاره تمام‌عیار برای تیم ملی تبدیل شد. بازیکنی که توانست در سه مسابقه متوالی برای ایران گل بزند. او در مسابقه دشوار و نزدیک با قطر با یک فرار استثنایی تنها گل ایران را به ثمر رساند. مهدی روبه‌روی چین هم موفق به گل‌زنی شد و در جدال بعدی با ازبکستان، گل صعود به جام جهانی را زد تا بهترین روزهای ممکن را در تیم ملی تجربه کند. حالا دیگر هیچ شکی وجود نداشت که او یکی از ستاره‌های انکار نشدنی تیم ملی است. بازیکنی که البته آن روزها هنوز در فوتبال اروپا به موفقیت خاصی نرسیده بود.

دویدن و باز هم دویدن

ایده‌های تاکتیکی کارلوس کی‌روش، تاثیر خاص خودشان را روی فرم بازی طارمی در تیم ملی داشتند. او در این تیم اصلاً مهاجم نوک نبود و به عنوان یک مهره کناری، باید مدام استارت می‌زد و می‌دوید. به همین خاطر هم آمار گل‌زنی او در تیم ملی چندان

بالا نبود. این اتفاق در جام جهانی نیز کاملاً رخ داد. طارمی در این جام سه بازی برای ایران انجام داد اما از دروازه حریف دور بود و به نوعی در سمت راست خط هافبک بازی می‌کرد. مهدی البته یک فرصت خیره‌کننده برای زدن اولین گل صعود ایران از مرحله گروهی جام جهانی هم به دست آورد اما آن توپ به تیر کشید. او فرصت از ایران گرفتند.

عصیان بدموقع، بازگشت به موقع

طارمی در تیم اسکوچیچ، دیگر تنها یک فوتبالیست دهنده نیست. او یک فرمانده برای تیم به شمار می‌رود و حالا به اوج پختگی اش در این تیم رسیده است. مهدی البته همین اواخر، اشتباه‌هایی هم داشته که در درجه اول ناشی از دلسوزی و اهمیت قائل شدنش برای تیم ملی هستند. با این وجود او در بهترین زمان به تیم برگشته و دوباره آمادگی کامل را به دست آورده است. از شروع دور اول مقدماتی جام جهانی، مهدی بهترین گل‌زن تیم ملی به حساب می‌آید و حتی به جرات می‌توان گفت که او کلیدی‌ترین بازیکن این

روزهای تیم ملی ایران است. بازیکنی که هیچ فرصتی را برای درخشیدن در این تیم از دست نمی‌دهد. ستاره‌ای که قصد دارد در دومین جام جهانی، نمایشی فراموش‌نشده‌ای داشته باشد.

اسکوچیچ در این رقابت همه‌گوردهای مثبت را از آن خودش کرده است. بیشترین برد، بیشترین امتیاز، بیشترین گل زده و کم‌ترین گل خورده، نشان می‌دهند که تیم ملی در اوج شایستگی و سامورایی‌ها مقابل ویتنام قرار می‌گیرند. در حقیقت استرالیای تنها تیم این گروه است که باید هر دو بازی بعدی‌اش را روبه‌روی رقیب مستقیم سپری کند. اتفاقی که شانس صعود این تیم را کمی کم‌رنگ خواهد کرد. به نظر می‌رسد در نهایت عربستان و ژاپن از این گروه مستقیم‌راهی دور بعد شوند و استرالیای به دیدار پلی‌آف بروند. نکته جالب توجه در مورد انتخابی جام جهانی در آسیا، عملکرد خیره‌کننده تیم ملی ایران است. تیم

منهای فوتبال

نعمتی، غایب جام جهانی

تمرینات تیم ملی پارتیرو کمان ایران در حالی برگزار می‌شود که این مرحله از اردو یک چهره غایب دارد. زهره نعمتی کماندار ایران که تقریباً همیشه به خاطر امکانات و البته مربی خارجی، با فدراسیون در چالش است در تمرینات تیم ملی حضور نداشته باشد تا شائبه‌های جدیدی پیرامون او و مشکلات احتمالی شکل بگیرد. برخی صحبت‌ها حاکی از این است که نعمتی با کمتری سرمربی تیم ملی دچار مشکل است. البته شعبانی بهار رییس فدراسیون تیراندازی با کمان این موضوع را تکذیب و تأکید کرد که نبودن نعمتی در تمرینات به این دلیل است که او تصمیم ندارد در جام جهانی شرکت کند. او در این باره گفت: «وی اختلافی با کمتری ندارد و تنها از روزی که مسابقه‌اش تمام شد گفت که در جام جهانی شرکت نمی‌کنم. در پارالمپیک مصوبه داریم که طلایی‌های توانمند از مریب خارجی استفاده کنند، بنابراین در تلاشیم تا مریب خارجی بیابیم و به واسطه نعمتی در کنار آن این مریب به بچه‌های ریکرو پارا هم کمک کند. نعمتی هم اصرار ندارد که فقط برای او مریب بیابیم و می‌خواهد برای همه تیم باشد. او از قبل گفته بود در مسابقات دومی شرکت نمی‌کند اما کم‌کم باید برای بازی‌های آسیایی هانگ‌زو آماده شود.»

سه‌میه جهان، استقبال نداشت!

تیم ملی هندبال ایران در مسابقات قهرمانی آسیا توانست پس از هشت سال سه‌میه مسابقات جهانی را به دست بیاورد. این سه‌میه اما گویا آخرین اتفاق خوب برای این تیم بود. چرا که هندبال‌یست‌ها بعد از صعود به جهانی به دنبال سکوی آسیا بودند اما بازی رده‌بندی را به عربستان میزبان واگذار کردند تا دست‌شان از مدال دور بماند. بعد از این بازی هم مانوئل فرناندز که قراردادش هم به پایان رسیده بود با تیم خداحافظی کرد تا بار دیگر کادر فنی تیم ملی در مسیر تغییر بیفتد. فرناندز که به او لقب پروفیسور هندبال را داده بودند، با انتشار پستی در فضای مجازی عنوان کرد اختلاف در تامین نیازها دلیل تصمیمش برای جدایی از تیم ایران بوده است. موضوعی که به مشکل همیشگی ورزش کشور تبدیل شده است. با این حال علیرضا پاکدل رییس فدراسیون اعلام کرد که سرمربی جدید هم خارجی خواهد بود اما باید دید که او می‌تواند باز هم کسی در انداز‌های فرناندز را برای نشستن روی نیمکت ایران مجاب کند؟ در نهایت هم به نظر می‌رسد عملکرد خوب تیم ملی و جهانی شدن‌شان برای مسئولان ورزش کشور حائز اهمیت نبوده است. ملی‌پوشان ایران در حالی دوازدهم به‌همین به کشور برگشتند که هیچ مسئولی برای استقبال حاضر نشد تا آنها غریبانه و تنها با استقبال جمعی از خانواده هندبال و همچنین کمیته‌ی ملی به ایران آمدند. تیم ملی ایران در این مسابقات با ۵ بازی پیاپی مقابل هند، استرالیا، عربستان، عراق و دو شکست مقابل بحرین و قطر به دیدار رده‌بندی رسید و یک مراسم استقبال حداقل کاری بود که مسئولان می‌توانستند انجام دهند.

شروع دوباره بسکتبال

برای جام جهانی

تیم ملی بسکتبال ایران در روزهای پر حاشیه خود باید برای حضور در پنجمه‌فوم انتخابی جام جهانی ۲۰۲۳ آماده شود. درگیری بسکتبال‌یست‌ها به کرناوبلا تکلیف‌بوند فدراسیون شرایط این رشته را سخت کرده است. در هر حال مصطفی هاشمی سرمربی تیم ملی نفرات مد نظرش برای دو دیدار برابر قزاقستان و سوریه که البته به میزبانی کشورمان برگزار می‌شود را به اردو دعوت کرد. به این ترتیب امیرحسین آذری، متین آقاجان پور، جلال آقامیری، محمد جمشیدی، حامد حدادی، محمدحسن زاده، نوید خواجه‌زاده، سعید داوودپناه، احسان دلیرزاهان، امیرحسین رضایی فر، نوید رضایی فر، کیوان رضایی، آرمان زنگنه، بهشاد عرب‌زاده، اصغر کار دوست، ارسلان کاظمی، مهدی کامرانی، سجاد مشایخی، حسین مکاری‌ها، سالار منجی، میثم میرزایی، محمدسینا واحدی، امیرحسین یازرو، بهنام یخچالی و محمد یوسفوند ۲۵ بازیکن دعوت شده به اردوی تیم ملی هستند. اسماعیل‌نشان‌های ایران در بازی رفت پنجشنبه پنجم اسفند با قزاقستان و یکشنبه هشتم اسفند با سوریه دیدار می‌کنند.